

W literaturze dotyczącej etyki w administracji publicznej wskazuje się na dwa podejścia do zachowań nieetycznych.

Po pierwsze wskazuje się na sposób postępowania, który pracownicy służb publicznych powinni przyjąć i którego oczekują od nich obywatele; podejście to zakłada korzystanie z kodeksów etyki i wszystkich dostępnych narzędzi infrastruktury etycznej urzędu, których przepisy i założenia urzędnicy powinni stosować i przestrzegać ich w trosce o wspólny interes, oraz propagowanie wartości takich jak sprawiedliwość i równość społeczna.

W drugim podejściu nie wskazuje się tego, co należy robić, lecz czego nie należy. W tym przypadku nacisk kładzie się na zidentyfikowanie zachowań niepożądanych, godnych potępienia.

Dlatego też korupcja to czyn lub szczególne zachowanie, przeprowadzone celowo, nieakceptowalne z prawnego i moralnego punktu widzenia. Jednak czyny same w sobie nie są wystarczające, aby je zaliczyć do zachowań korupcyjnych, decydujące znaczenie ma tutaj motywacja owych czynów. Podstawową motywacją jest w tym przypadku działanie we własnym interesie, ze szkodą dla interesu instytucji (prywatnej lub publicznej), w której imieniu pełni obowiązki osoba skorumpowana. Rodzi się w tym miejscu pytanie jak więc korupcji zapobiegać. Konieczne jest zastosowanie tzw. „kuracji” antykorupcyjnej w miejscach jej rozprzestrzeniania się oraz strategii zapobiegawczych tam, gdzie występuje w stadium uśpiania. Przyjęte przez specjalistów porównanie do choroby wirusowej doskonale oddaje dynamikę tego zjawiska. Należy przede wszystkim zidentyfikować bolące miejsca, przeanalizować symptomy i skutki. Następnie ustalić przyczyny zła i zaproponować leczenie odpowiednie do stopnia nasilenia choroby. Stawka i ryzyko są za każdym razem takie same: zła diagnoza, zła kuracja, negatywne skutki, a nawet zgon pacjenta. Ale przede wszystkim należy odróżnić korupcję indywidualną od systemowej, kuracja lecznicza nie będzie bowiem identyczna.

Mimo iż korupcja jest zjawiskiem trudnym do zidentyfikowania i do wyleczenia, istnieje szereg elementów pozwalających ją kontrolować:

- przywódcy o wielkich walorach moralnych i godni zaufania;
- silne i stosowane regulacje ustalające zasady życia społecznego;
- zmiany w przepisach prawnych;
- redukcja monopolii;
- demokratyczny sposób sprawowania rządów;
- profesjonalizm, kompetencja, uczciwość.

Odpowiadając więc na pytanie postawione w tytule należy zauważyć, że istnieją w zasadzie trzy główne strategie zwalczania korupcji i uświadamiania pracowników o zagrożeniach jakie niesie ona ze sobą:

1. zapobieganie przez surowe kryteria selekcji i kontroli na etapie rekrutacji;
2. zaostrzenie norm i przepisów penalizujących korupcję;
3. szkolenie i uświadliwianie na kwestie związane z etyką.

Tak więc podstawowe znaczenie przy motywowaniu pracowników do etycznego postępowania ma obrazowanie im wartości jakie niesie ze sobą postępowanie zgodne z przepisami prawa i wewnętrznych

## **W jaki sposób motywować pracowników urzędu do zachowań etycznych?**

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 28, styczeń 2016 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1221

---

uregulowań w tym zakresie. Nie powinno się natomiast stosować żadnych środków materialnych służących do nakłaniania pracowników do stosowania i upowszechniania norm etycznych.

Aby motywować kadry urzędnicze za pomocą wartości, można posłużyć się dwiema różnymi metodami:

- dążyć do tego, by te wartości przybrały formę normatywną czyli doprowadzając do zaistnienia obowiązku ich stosowania;
- organizować szkolenia; uczestnicząc w nich, urzędnicy zdają sobie sprawę ze znaczenia zapobiegania praktykom korupcyjnym.